

"טובין" האניינים

46	פרק 3 קומפוזיציה	10	פרק 1 אומנות הציור
48	3.1 שתי כניסות לחדר אחד	12	1.1 ציור מהיר
48	3.1.1 העברת המסר	14	1.2 ציור אקדמי (רכישת כלים)
49	3.1.2 דוגמאות	14	1.2.1 המיקום על הדף
53	3.2 סגנון	15	1.2.2 הפרספקטיבה הקווית
53	3.2.1 מיקום בדף וגודל	17	1.2.3 הפרספקטיבה האווירית
54	3.2.2 זווית הראיה	18	1.2.4 עיגולים בפרספקטיבה
55	3.2.3 פרספקטיבה	20	1.2.5 כלים וחפצים
56	3.2.4 תאורה	22	1.2.6 תאורה
57	3.2.5 בנייה	24	1.2.7 תאורה בפרספקטיבה
59	3.2.6 צבע	24	1.2.8 מרחק ממקור האור
		26	1.2.9 ציור חפצים מורכבים
		27	1.2.10 חפצים לא-גיאומטרים
60	פרק 4 מתחילים!	28	1.3 ציור האדם
60	4.1 רעיון	28	1.3.1 הגולגולת
62	4.2 סטוֹרִיבֹּרְד	30	1.3.2 שרירי הראש - 'אֶקוֹרְשָׁה'
64	4.3 איסוף החומר	31	1.3.3 חלקי הפנים
66	4.4 פיתוח דמויות	32	1.3.4 ראש גבס
68	4.5 סקיצות	33	1.3.5 פורטרט
70	4.6 התהליך	35	1.3.6 גוף האדם
72	4.7 שלבי סיום	35	1.3.7 שלד
		37	1.3.8 'אֶקוֹרְשָׁה'
		38	1.3.9 כפות הידיים וכפות הרגליים
		39	1.3.10 השלבים האחרונים
74	פרק 5 הוצאה לאור	40	פרק 2 התיאוריה של הצבע
74	5.1 עריכה לשונית	42	2.1 הצבע העצמי
75	5.2 הגהה	43	2.2 השפעת הסביבה
75	5.3 עיצוב גרפי	44	2.3 השפעת התאורה
75	5.4 העתקי שמש	45	2.4 השפעת המרחק
75	5.5 דפוס		
73	מילון מונחים		

הטלפון צלצל ללא הפסקה.

אחרי אחד עשר צלצולים, הבנתי שאני חייב לענות,
למרות שעל הצג הופיע הכיתוב: "מספר בלתי מזהה".

- "הלו..."

- "אני מדבר עם הצייר?" - מסתבר שגבה החלק
של חשבונית המכולת, עליה כתב ה'בלתי מזהה'
את מספר הנייד שלי, לא הכיל את שמי...

- "כן".

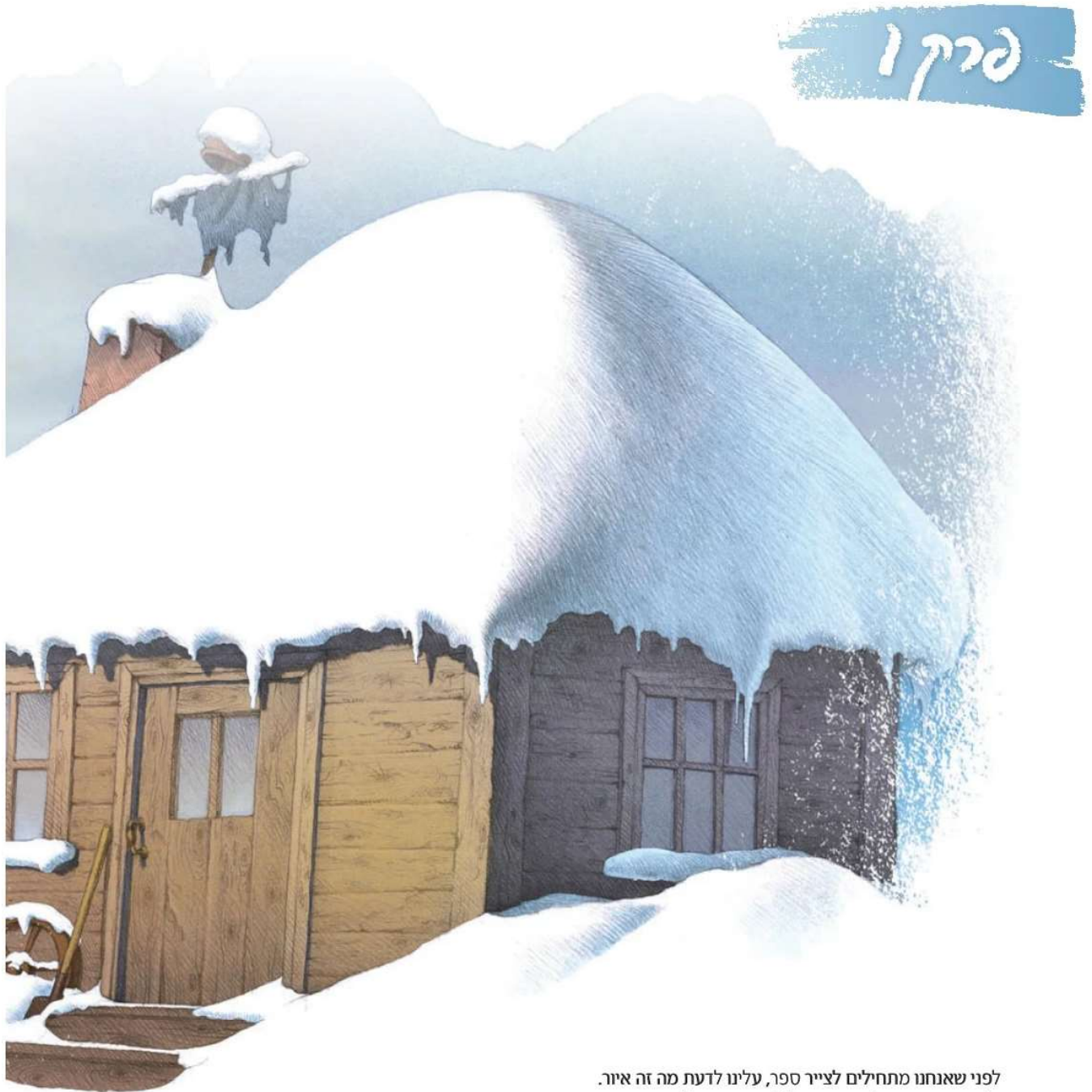
- "אתה לא מכיר אותי. פעם היתה לי חנות לחומרי בניין,
אחר כך הייתי פרסומאי ובסוף הפכתי למתווך... אבל העסקים שלי לא הצליחו...
בסוף פתחתי חנות פלאפל, אבל שוב בלי הצלחה... ופתאום, אתמול בלילה
בא לי רעיון - אולי אני יכול לצייר ספרים? עבודה קלה, כסף טוב,
וגם אשתי אומרת שיש לי כשרון לציור. אתה צריך רק להגיד לי
איך עושים את זה!"

- "אתה באמת רוצה שאספר לך הכל על האיור, בשיחת טלפון?"

- "כן, מה הבעיה?"

- "לא אמרתי שיש בעיה. אני רק חושב שזה יהיה בלתי הוגן לגלות
את כל הסודות רק לך...
תשמע... נתת לי רעיון.
אני אינן ספר עבור כל אלה שמתעניינים בנושא,
ואז יוכלו הקוראים להיווכח במו עיניהם כמה זה קל".

זה באמת קל!

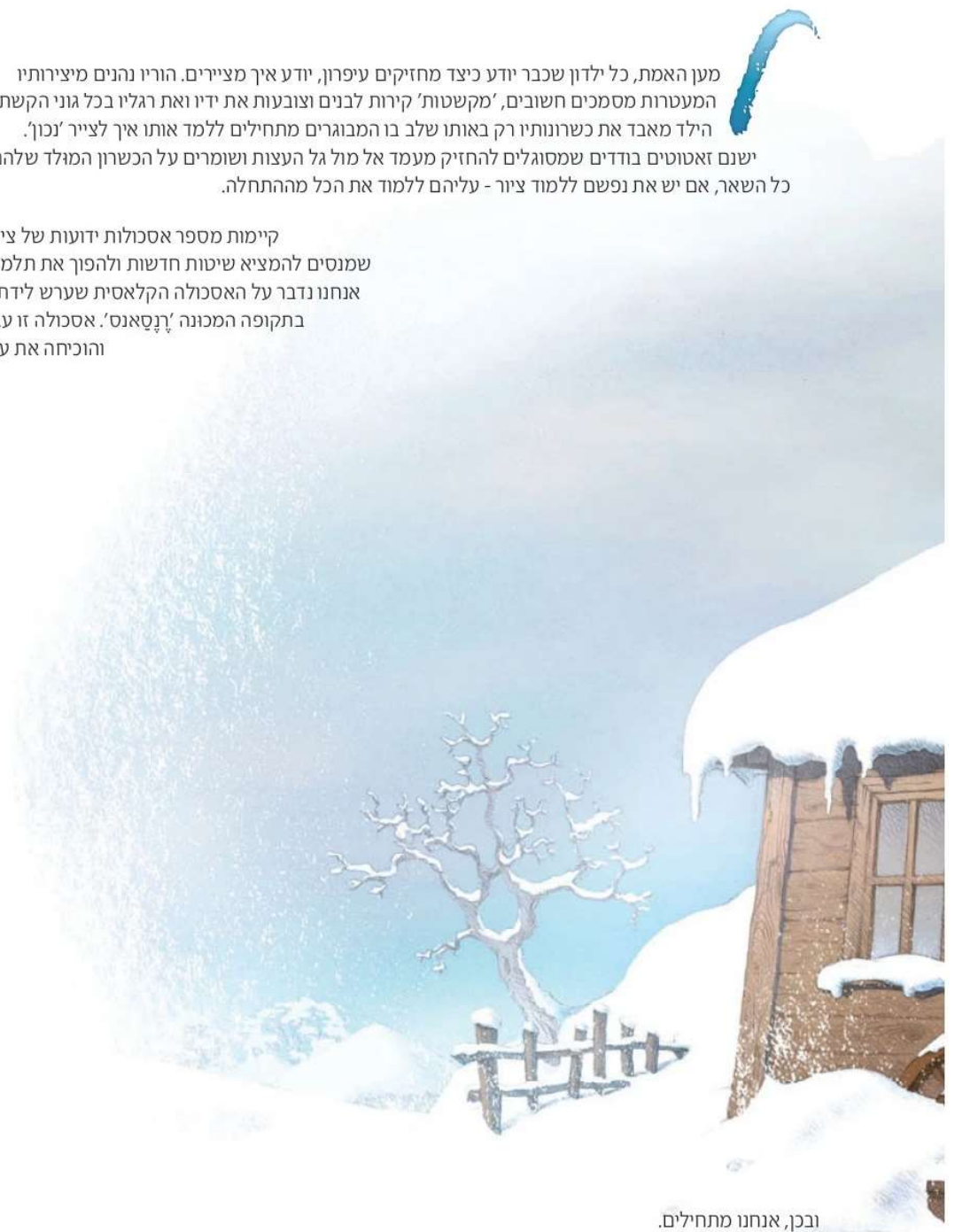

לפני שאנחנו מתחילים לצייר ספר, עלינו לדעת מה זה איור.
ולפני שמדברים על איור, צריך ללמוד איך בכלל מציירים.
לכן קורא יקר, נשים ביותיים בצד כל מה שקשור לספרים, איורים ודברים מעניינים אחרים.
כעת אנו מתחילים ללמוד את

איורים

מען האמת, כל ילדון שכבר יודע כיצד מחזיקים עיפרון, יודע איך מציירים. הוריו נהנים מיצירותיו המעטרות מסמכים חשובים, 'מקשטות' קירות לבנים וצובעות את ידיו ואת רגליו בכל גוני הקשת. הילד מאבד את כשרונותיו רק באותו שלב בו המבוגרים מתחילים ללמד אותו איך לצייר 'נכון'. ישנם זאטוטים בודדים שמסוגלים להחזיק מעמד אל מול גל העצות ושומרים על הכשרון המולד שלהם, כל השאר, אם יש את נפשם ללמוד ציור - עליהם ללמוד את הכל מהתחלה.

קיימות מספר אסכולות ידועות של ציור. בשונה מכל אלה שמנסים להמציא שיטות חדשות ולהפוך את תלמידיהם לשפני ניסיון, אנחנו נדבר על האסכולה הקלאסית שערש לידתה לפני כ-500 שנה, בתקופה המכונה 'רֶנָסָאנס'. אסכולה זו עברה את מבחן הזמן והוכיחה את עצמה כיעילה ביותר.

ובכן, אנחנו מתחילים.

במבט ראשון, נראה כאילו צייר מצייר ביד בלבד. זוהי טעות!

בתהליך הציור משתתפים באופן פעיל גם העיניים וגם המוח (מתוך הנחה של צייר יש מוח בקדקדו). המטרה של הלימוד היא לחבר בין שלושת הגורמים הללו ולהביאם למצב של עבודת צוות מושלמת.

כדי לפתח את מיומנות היד ואת חדות העין - חייבים להתעסק **בציורים מהירים** (סקיצות על פי הסתכלות) ולמטרת קליטת מידע במוח - לומדים **ציור אקדמי**.

בנוסף, על ידי העתקת יצירותיהם של אבות האסכולה הקלאסית, ניתן לאמץ לפחות חלק מפירות נסיונם הרב.

1.1 ציור מהיר

אמור נא לי, קורא יקר, מה יקרה אם בעיצומה של שיחת טלפון יזדמנו לפניך עיפרון ודף חלק?

אתה יכול לשמור על זכות השתיקה, אבל אני יודע. אחרי שיחה שאורכת בסך הכל שלוש דקות, יתמלא הדף בצורות שונות: עיגולים, ריבועים, קווים ישרים וקווים מזוגזגים. יתכן שיופיעו שם גם פרצופים של מכרז - הכל בכפוף למצב הרוח שלך. ילדים נוהגים לעשות זאת שלא באופן טלפוני, במהלך שיעור חשבון, דקדוק, או כל מקצוע משעמם לטעמם. הצד השווה שבכל הציורים הללו - שְׁבֻעַת עשייתם אנו מפעילים את היד, בלי לשתף את המוח.

ועכשיו, בואו ננסה לעשות כמעט את אותו הדבר, רק עם שלושה הבדלים:

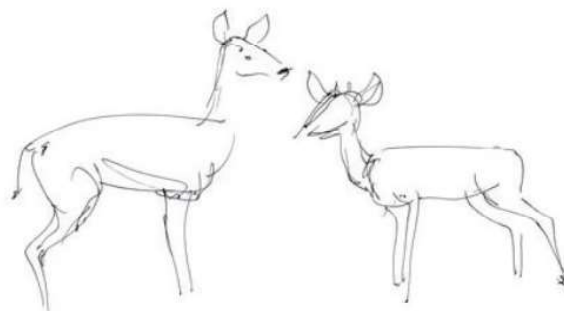
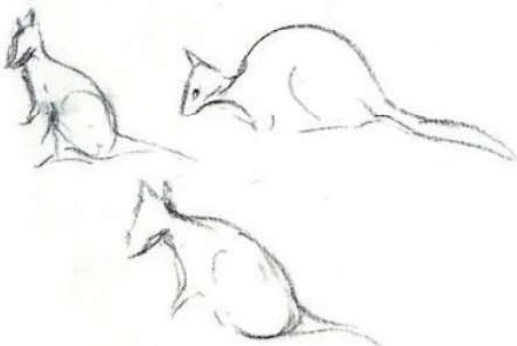
1. נצייר רק לפי הסתכלות (לא מהדמיון).
2. זמן הציור לא אמור לארוך יותר מ-30 שניות.
3. בזמן הציור לא נשוחח בטלפון.

לציור מהיר, ניתן להשתמש בכל כלי שידוע להשאיר אחריו סימן: עפרון, עט, לורדים, צבעי פאנדה, גיר ואצבע טבולה בקטשופ. טוב מדי פעם להחליף את הכלים, כדי לחדד ולחדש את התפיסה.

הכי טוב לעשות זאת במקומות ציבוריים, כמו תחנת רכבת או גינת משחקים. שם תוכלו למצוא אנשים נשים וטף בסיטואציות שונות ומשונות, בתנועות מגוונות ובכל הגילאים. התכוננו מראש לנוכחותם של 'טובי המומחים' מאחורי גבכם, אבל במקום להתייחס לעצותיהם המחוכמות, תפנו את מלוא תשומת לבכם לפרפורציות ולתנועות של המצוירים. אל תרדו לפרטים, נסו לתפוס רק את הקווים הכלליים (תזכורת: יש לכם חצי דקה בסך הכל לציור). לא נורא אם בציור שלכם יחסרו יד, רגל או אפילו ראש. הכי חשוב לעשות את זה מהר ולעשות את זה המון פעמים. אל תכנסו לפאניקה אם המודל שלכם עלה לאוטובוס, נעלם מאחורי הבנין או שסתם ברח לכם. פשוט קחו דף אחר ובחרו ב'קרבן' חדש. מנסיון אני מרשה לעצמי לומר שהסקיצות הבלתי-גמורות הן דווקא הכי מוצלחות.

חשוב מאוד לחזור על התרגילים האלה יום-יום והרבה פעמים בכל יום-יום. ככל שירבה מספר הסקיצות וככל שיפחת מספר הימים שלא תציירו בהם - כך תראו מהר יותר את התוצאות. אם תעשו 50-70 סקיצות כאלה בכל יום (זה פחות משעת עבודה...) - תוך חודשים ספורים יפחת מספר הקווים בסקיצות, הקווים יהיו מדויקים יותר, הזמן הנדרש לכל ציור יתקצר וילך והאנשים שאתם מציירים יהיו מזהים יותר עם המקור. תאמינו לי, בעוד זמן קצר, אתם תתחילו ליהנות מהתהליך.

ככל שהזמן חולף והמיומנות שלכם בציורי האקספרס משתפרת והולכת (זה יכול לקחת מחודשים מספר עד שנה תמימה ואפילו יותר - תלוי בכשרונות ובמוטיבציה שלכם) תרגישו צורך להאריך את זמן העבודה על סקיצות מסוימות ולהקדיש יותר תשומת לב ועין לפרטים.

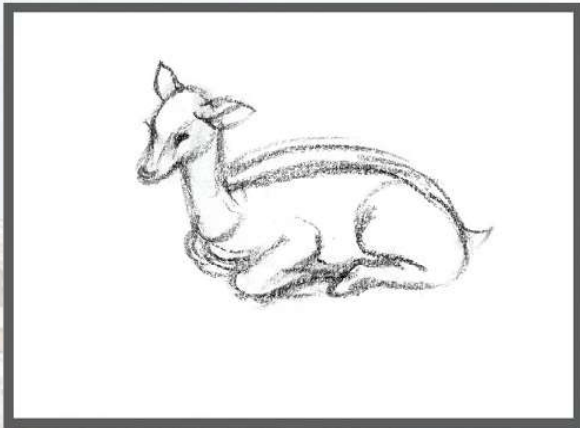
1.2 ציור אקדמי (רכישת כלים)

אם נתאר את האסכולה הקלאסית בצורה של עץ - העלים שלו יהיו הציירים, הענפים יסמלו את כיווני האומנות השונים והגזע - את הציור האקדמי. ללמוד ציור אקדמי במסגרת פרק אחד בספר - המשימה לא פחות קשה מאשר ללמוד את כל מערכותיו של מטוס, תוך כדי עליה במעלית, ובשתי מילים: בלתי אפשרי. לכן, פשוט ננסה לגעת בנקודות העיקריות של הציור האקדמי ולהסבירן.

1.2.1 המיקום על הדף

קודם כל, עלינו להחליט האם להשתמש בפורמט מאוזן או מאונך. אם אתם מתכננים לצייר בקבוק של קולה - עדיף לעבוד עם פורמט מאונך, אך לצורך ציור של חתולה ישנה יתאים פורמט מאוזן.

אם אתם משתמשים בדף נייר חלק ולא בחשבון טלפון מזדמן - עדיף למקם את הציור באמצע הדף.

הציור צריך לתפוס מקום לא גדול מדי ולא קטן מדי במרחב הדף שבחרתם. לגזור את שולי הדף אחרי שסימתם את הציור - אין זה רעיון מוצלח, במיוחד לבעלי מקצוע כמונו...

מקובל להשאיר מתחת לציור קצת יותר מקום מאשר מעל לציור. כאשר מציירים פורטרט (ב'פרופיל' או קרוב לזה), משאירים בנוסף קצת יותר מקום מצד האף וקצת פחות מצד העורף.

אם אתם רוצים לצייר גוף אדם או בהמה - לעולם אל תחתכו להם את הרגליים! במקרה ואין לכם צורך (או אפשרות) להראות את הגפיים התחתונות, תסיימו את התמונה באזור המותניים או מעט למטה מהם.

הכללים של מיקום הציור בדף, תקפים גם כשמציירים במסגרת הציורים המהירים, אל תשכחו לשים לב לכך!

האם אתם רוצים לשבור את מחסום הדף השטחי ולצייר בתוכו - כלומר, בתלת מימד? אין דבר קל מזה! בתנאי שתלמדו ביסודיות את חוקי הפרספקטיבה. ישנם ארבעה סוגים של פרספקטיבה, על שניים מהם נלמד עכשיו ועל השניים האחרים נדבר בעזרת השם בהמשך.

ובכן הסוג הראשון:

1.2.2 הפרספקטיבה הקווית

גשו אל החלון והציצו החוצה. הבה נניח שלפניכם נוף מרהיב (ולא קיר ביתו של השכן...). אתם תראו אל מול עיניכם את קו האופק, במקום כלשהו לאורך הקו הזה ממוקמת נקודת היעלמות - הנקודה שבה נפגשים כל הקווים המקבילים. אל תנסו לראות אותה, היא קיימת רק בתיאוריה.

ב. אם

אתם

עומדים מול

פינת הקופסה

או מול פינת

החדר - כאן נכנסת

למשחק הנקודה השניה,

שגם היא תהיה ממוקמת על

קו האופק. שתי נקודות אלה תהיינה

לפניכם בשני הצדדים ומשני צידי הקופסה

או החדר. זוהי 'פרספקטיבה דו-נקודתית'.

קו האופק

א. אם אתם

עומדים מול

קופסה או בתוך

חדר ומביטים

ישר על אחת

הדפנות או על

אחד הקירות - נקודה תיאורטית זו תהיה

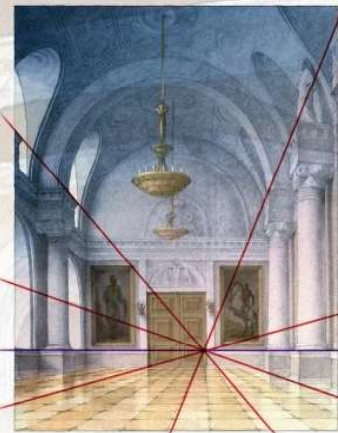
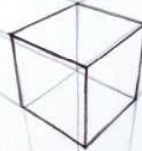
מולכם מאחורי הקופסה או החדר. כל הקווים

המקבילים של אותה קופסה או אותו חדר

שממשיכים לכיוון קו האופק - ייפגשו בנקודה הזאת.

נקודת מבט זו נקראת: 'פרספקטיבה חד-נקודתית'.

ייתכן שכבר שמעתם עליה בעבר.

ג. וכאשר אתם נמצאים למרגלות בנין גבוה או מרחפים מעליו -

תוכלו למצוא את הנקודה השלישית ש'נמצאת' מעל הבנין (אם מסתכלים מלמטה)

או מתחתיו (כאשר מסתכלים מלמעלה). אכן, ניחשתם נכונה:

זוהי 'פרספקטיבה תלת-נקודתית'.

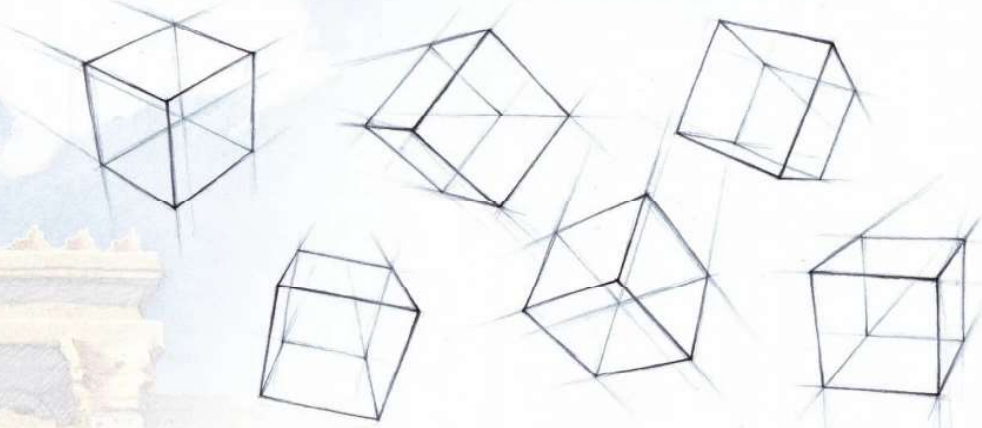

כל האמורים למעלה (מיקומן של נקודות היעלמות, המרחק ביניהן, הזוויות שבין הקווים ושאר הדברים), נקבעים על ידי הצייר באופן אינסטינקטיבי, ללא שימוש בכלים הנדסיים או בחישובים מתמטיים (הרי אנחנו ציירים ולא אדריכלים...). את האינטואיציה הזאת אפשר לפתח ולחדד רק בעזרת המון שיעורים מעשיים.

הבה נתחיל לצייר!

הניחו לפניכם קוביה פשוטה. אם אתם יודעים 'בעל פה' איך היא נראית - תוכלו לדמיין אותה בעיני רוחכם.

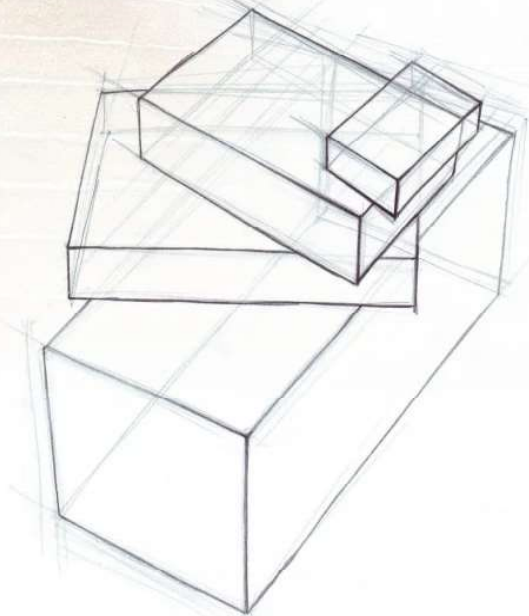
ציירו את הקוביה מזווית שונות (תוך שימוש בפרספקטיבה חד, דו ותלת-נקודתית).
על כל פאותיה של הקוביה שעל הדף להיות שקופות, כך שגם אלה שאינן מול עינינו תהיינה נראות לעין.

אל תתייחסו למחמאות בני משפחתכם שמתלהבים ומספרים לכם עד כמה היצירה שלכם מושלמת וגאונית. הקישו על דלת ביתו של השכן ואחרי שהראיתם לו את פרי עמלכם, בקשו ממנו שיענה על השאלות הבאות:

1. האם כל הקוביות שציירתם נראות באמת כקוביות?
2. האם כל הזוויות שבהן נראות של 90 מעלות?
3. האם הפרספקטיבה שלהם נראית באופן טבעי ומשכנע?

אם אחת מתשובותיו תהיה שלילית - משמעות הדבר שעדיין לא ציירתם מספיק קוביות. המשיכו בנסיגותיכם ובפעם הבאה בקשו את חוות דעתו של שכן אחר (כי השכן הוא, הקודם, עלול להחמיא לכם שהכל מ-צ-ו-י-ן - רק שלא תבואו אליו שוב...).

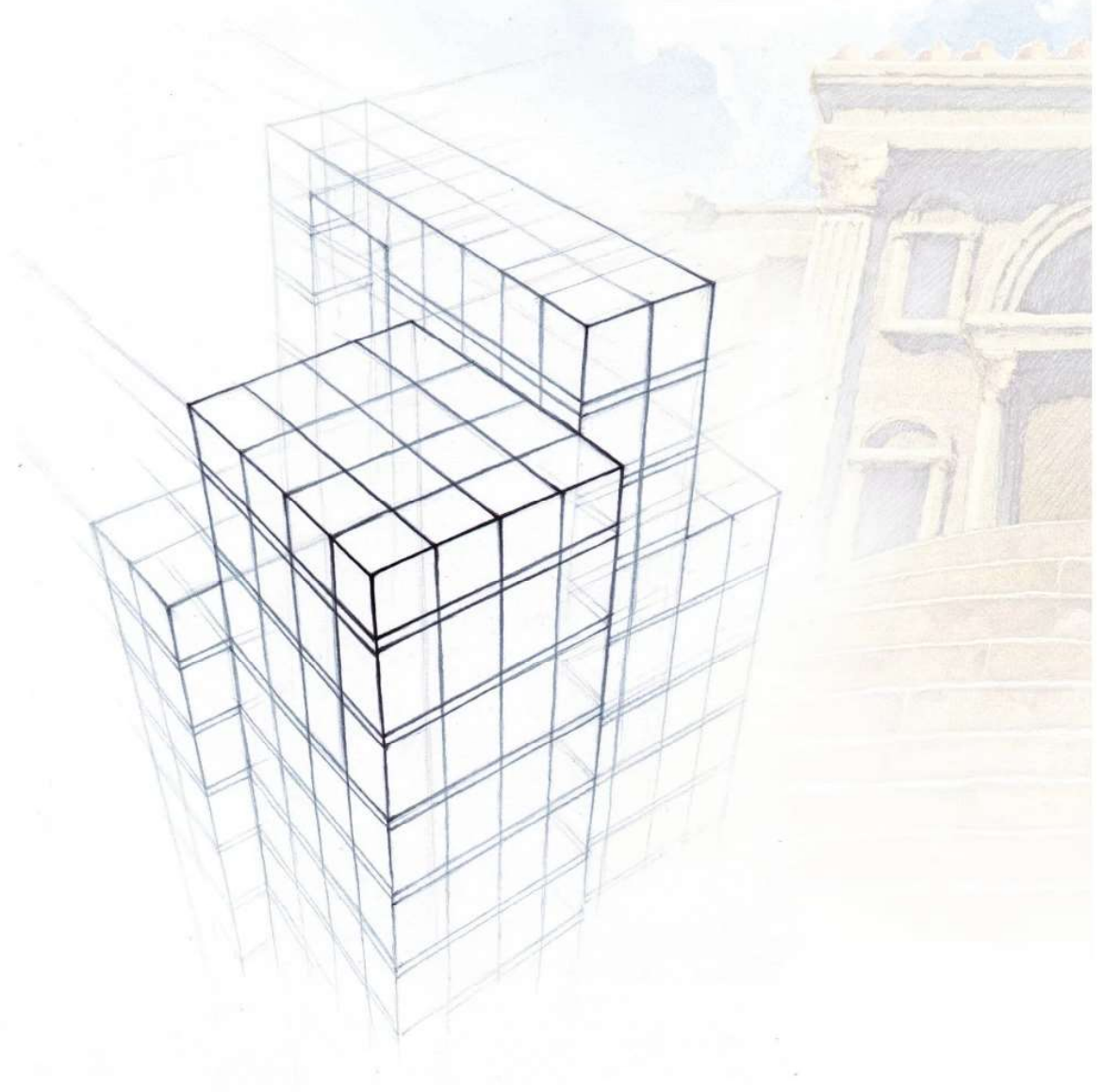

אחרי שתשלטו במלאכת ציור הקוביות שליטה מלאה - קחו קופסאות שונות (קופסת נעליים, קופסת דגני בוקר, או כל קופסא קופסתית שתמצאו בבית), הניחו אותן בזוויות שונות ונסו לצייר את הצורה ההנדסית שהצגתם. זכרו ואל תשכחו שרק הקווים המקבילים נפגשים ב'נקודת היעלמות' אחת. קווים של קופסה שמונחת בזווית אחרת ממשיכים לכיוון נקודה אחרת, הנמצאת על אותו קו אופק, רק במיקום אחר. נסו לשמור על הפרופורציות של הקופסאות, כך שהשכן יוכל לזהות אותן בקלות, מבלי שיהיה עליהן כיתוב כלשהו. תשאלו אותו האם כל הקופסאות נראות מונחות אחת על גבי השניה, בלי שיהיה דבר מה מונח ביניהן ומפריע להן לעמוד ישר.

אחרי שכל השכנים הביעו את הסכמתם שהיצירות שלכם משכנעות, הן מבחינת הפרספקטיבה והן מבחינת הפרופורציות - אתם מוזמנים לצאת לרחוב ולצייר את הבית שלכם מבחון. לשם כך תצטרכו לרכוש ידיעה נוספת:

1.2.3 הפרספקטיבה האווירית

השכימו קום בבוקר קיצי בהיר, צאו החוצה והתבוננו למרחקים. לא... לא התכוונתי שתתחילו לכתוב שירה, פשוט תנסו להשוות את בהירותם של עצמים קרובים לאלה המרוחקים. ככל שהעצם קרוב יותר - כך בהירותו חדה יותר. בציור קווי ניתן להשיג האפקט הזה, על ידי שמציירים את הקווים של העצמים הקרובים - עבים ומודגשים יותר מאשר של אלה הרחוקים. בשילוב עם כללי הפרספקטיבה הקווית (אתם כבר בטח שולטים בהם...) ייווצר רושם של ציור תלת-מימדי.

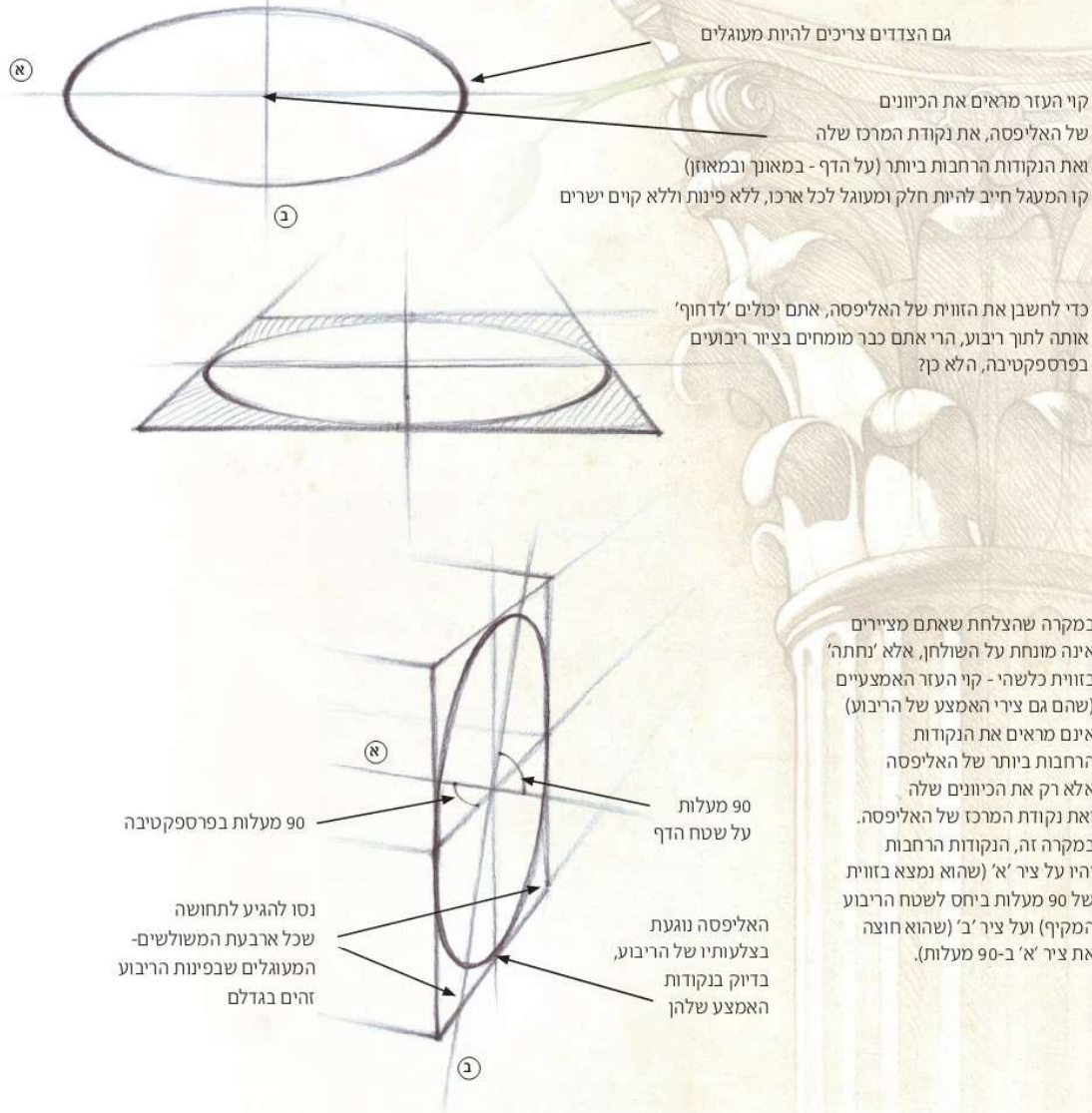
אגב, איך אתם מתקדמים עם הציורים המהירים?

1.2.4 עיגולים בפרספקטיבה

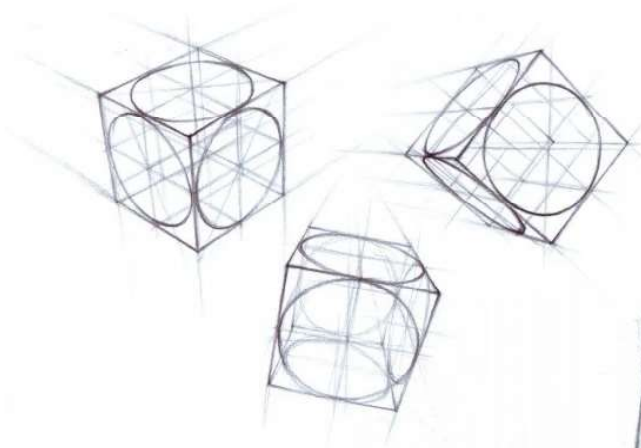
קחו צלחת עגולה והניחו אותה לפניכם. כיוון שאתם מביטים בה מן הצד ולא ישר מלמעלה - הצורה שנראית לכם איננה בדיוק עיגול. צורה זו נקראת 'אליפסה'.

נסו לצייר אותה ושימו לב שהיא לא תיראה כך: ולא כך: וגם לא כך:

כיון שאליפסה היא בעצם עיגול בפרספקטיבה, ולעיגול אין פינות ואין בו ולו חלק קטן של קו ישר - גם לאליפסה לא יהיו נתונים כאלה. אליפסה אמורה 'להסתובב':

קצת מסובך... לא? לא נורא, בואו נפסיק כרגע את התאוריה ונתחיל לצייר. ציירו שני קווים אנכיים ותנסו 'להלביש' עליהם אליפסה נכונה ויפה. היא צריכה להיות סימטרית לחלוטין מכל צדדיה (במאונך ובמאוזן). אם לא הצלחתם בפעם הראשונה - סימן שהכל הולך כשורה. בדרך כלל זה לוקח בין 50 ל-300 פעמים עד שמתחילים לראות תוצאות.

אחרי שהצלחתם מספר פעמים ברצף - קחו את הדפים שציירתם עליהם קוביות בזוויות שונות (אני מקווה שלא השארתם אותם בתור מזכרת לשכן). תצלמו אותם ותכניסו בכל צד של כל ריבוע אליפסה מתאימה, כך שבכל קוביה תהיינה 6 אליפסות (הרי ציירתם קוביות שקופות, נכון?) נסו להגיע לתחושה שכל האליפסות של הקוביה הן בעלות קוטר זהה.

עכשיו אנחנו יכולים לצייר בקבוקים, כוסות, צלחות וכל מיני כלי מטבח עגולים שמצויים בבית.

האם תוכלו למצוא באיור זה 17 אליפסות?

כאשר אנחנו רואים כלי עגול מן הצד - האליפסות שלו מעוותות (שטוחות), וכמה שהן קרובות יותר לקו האופק - הן מעוותות יותר.

כאשר מביטים על כלים עגולים כמעט מלמעלה (או כמעט מלמטה) - האליפסות שלהם נראות קרובות יותר לעיגול קלאסי.

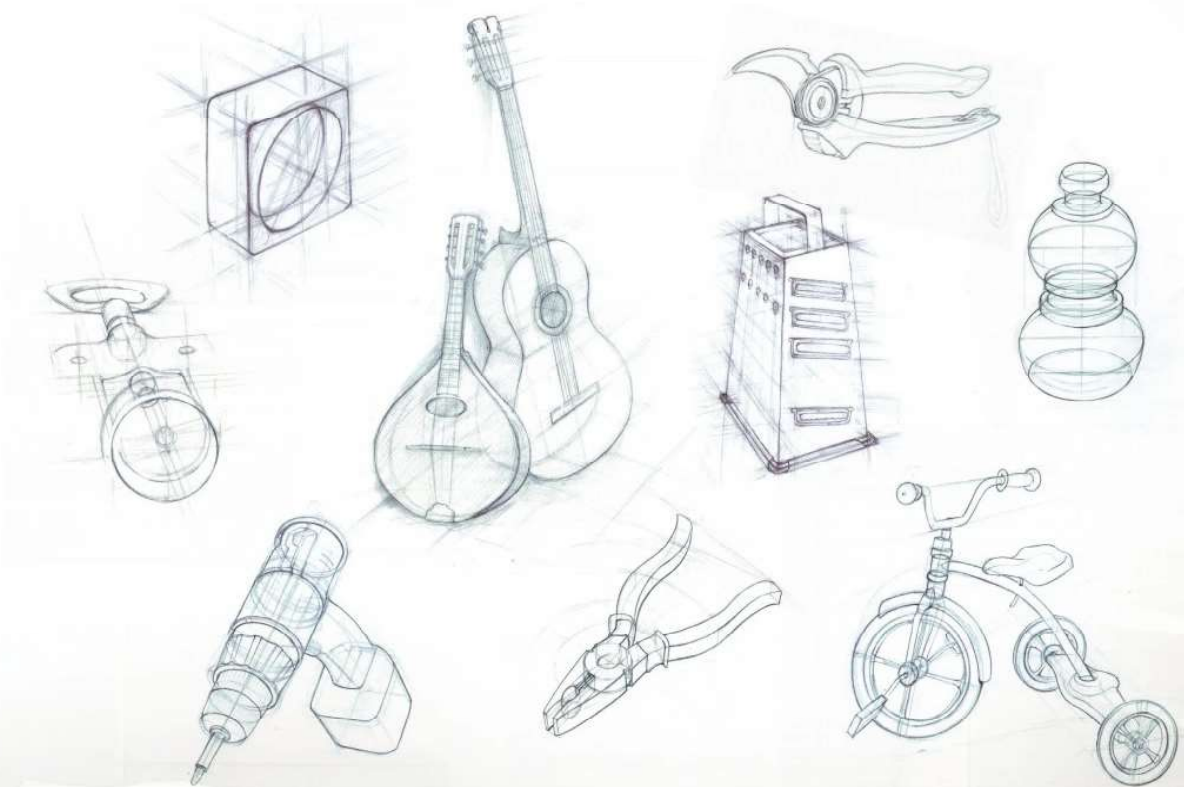

אני מקווה שלא שכחתם את הציורים המהירים...

1.2.5 כלים וחפצים

עכשיו שאנחנו כבר יודעים לצייר קופסאות ועיגולים בפרספקטיבה - הגיע זמן להוסיף על נייר את כל כלי הבית (כולל הבית עצמו - מרפנים ומבחוק).

למעשה, כל החפצים הסובבים אותנו (רהיטים, בניינים, רכבים, צעצועים או כלי מטבח) מורכבים מצורות גיאומטריות פשוטות. הסירו פרטים קטנים (לא, אין צורך לשבור חפצים... התכוונתי רק בדמיון...) ותראו קובייה, כדור, צילינדר (גליל), פירמידה או קונוס (חרוט).

התחילו בציור מהיר. כן, עשו סקיצה של מחבת, בדיוק כמו שאתם מציירים במספר שניות אנשים שרצים לאוטובוס. תוך כדי ציור מהיר, עליכם להחליט על גודל המחבת בדף, מיקומו, צורתו ופרופורציותיו. נו... איך זה נראה? יש דמיון כלשהו בין המצויר לציור? לא בדיוק? אולי גם לא בערך? אז תנסו שוב...

סמנו קוי פרספקטיבה וצירי סימטריה של החפץ.

לפני שנתחיל ב'בניית' הציור, בואו נתאר לעצמנו שאנחנו נוסעים לבקר דודה שגרה מעבר לים. קודם כל אנו נחצה את היבשות במטוס, אחרי הנחיתה בשדה התעופה, נעלה על רכבת כדי להגיע לעיר שבה מתגוררת הדודה. כשנגיע לתחנה, נעצור מונית שתיקח אותנו לרחוב שלה, כעבור מספר דקות נעלה במעלית שבבניין ובסוף נפסע מספר פסיעות ברגל, עד הדלת של הדודה (כדי לוודא שהיא לא בבית...).

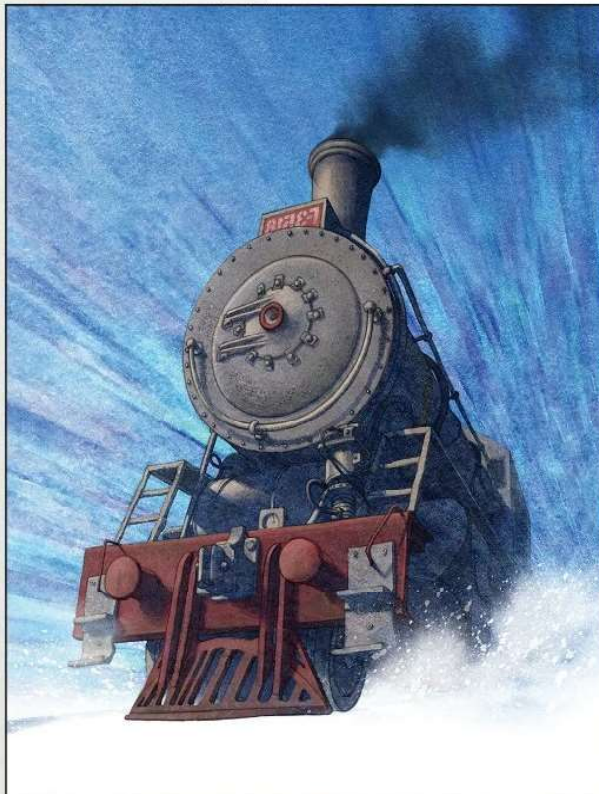
בניית חפצים בציור מתבססת בדיוק על פי אותו עיקרון: מתחילים מהצורות הגדולות ובהדרגה (תוך כדי שמירה על פרופורציות ובדיקת פרספקטיבה) יורדים לפרטים יותר ויותר קטנים.

מי שמתחיל את ציורו מהפרטים הקטנים, דומה למי שמנסה להגיע לקצה העולם בעזרת המעלית. ומי שמתחיל בצורות הגדולות ומיד לאחר מכן מתחיל להתעסק בפרטים הכי קטנים, דומה למי שביציאתו מהמטוס מתחיל מיד לחפש מעלית כדי לעלות לדודה.

כמה טיפים חשובים:

- א. המרחק בין החפץ אותו אתם מציירים לבין העיניים שלכם, צריך להיות לפחות פי שניים או פי שלושה מגודלו של החפץ.
- ב. אל תפחדו לצייר חפץ קטן (למשל: סיקה) בגודל של הדף שלפניכם - הרי כאשר אתם מציירים בנין, אתם לא מציירים אותו בגודל אמיתי. אז אם אפשר להקטין - באותה מידה אפשר גם להגדיל, העיקר שהציור יראה יפה על הדף (ראה סעיף 1.2.1).
- ג. תמיד תתחילו לצייר את החפץ בציור מהיר, כדי לתפוס את הפרופורציות, את הגודל ואת המיקום בדף. לאחר מכן תסמנו את קווי הפרספקטיבה, בהמשך תבנו את הצורות הגדולות שלו ורק בסוף תתעסקו בפרטים הקטנים.
- ד. תציירו 'שקוף', זה יעזור לכם מאוד בבניית החפץ בציור.
- ה. אל תמחקו את קווי העזר וקווי הפרספקטיבה, רק תעשו אותם חלשים יותר מקווי הציור - כך הם יעזרו לצופה 'להכנס' לתוך מרחב הציור, בלי להפריע לתפיסה של החפץ המצויר. חוץ מזה - ציור עם קווי עזר זה סתם יפה...
- ו. אמנם אנחנו לא משתמשים בכלי סרטוט, אבל אין זה אומר שבציור אקדמי יש מקום לניחושים. כל קו שהינכם מציירים על הדף, צריך להיות מחושבן מבחינת פרופורציות ופרספקטיבה.
- ז. אל תשכחו את עניין הפרספקטיבה האווירית (סעיף 1.2.3).
- ח. בכל שלב בִּדְקוּ את הציור שלכם. לפני שאתם מקישים על דלת ביתו של השכן, להציג בפניו את היצירה החדשה - נסו לצפות בה ב'עיניים טריות'. ניתן לעשות זאת בשלושה אופנים:

1. לכו לקניית, הוציאו את פח האשפה או תעשו משהו אחר שיסיח מעט את דעתכם. אחרי שתחזרו ותסתכלו על הציור - בשניות הראשונות תתפוס העין שלכם טעויות שלא ראתה קודם.
2. התבוננו בציור מול המראה.
3. העמידו את הציור לצד החפץ שאותו ציירתם, פסעו כמה פסיעות אחורה ותשוו אותם ממרחק. זה דומה? הפרספקטיבה משכנעת? אם כן - אפשר לעבור לשלב הבא.

בהצלחה!

- אתם כבר כמעט ציירים מקצועיים.
- רק אל תשכחו את הציורים המהירים.

יימים בשוק העולמי שני סוגי ספרים על ציור. הראשון מיועד לקהל הרחב וכתוב בשפה פשוטה ומובנת לכל ("ציירו עיגול ושני משולשים - והרי לכם חתול"). הבעיה היא שמאותם ספרים לא ניתן ללמוד ציור מקצועי.

על המחבר, המאייר והמצייר. גדי פולק, הוא בוגר האקדמיה לציור. גדי העביר את מכחולו המקצועי על פני יותר מארבעים ספרים שחלק מהם הפכו לרבי מכר ברחבי תבל. סגנונו שמרני, דייקני, מקורי ומפתיע גם יחד והשקעת כישוריו המגוונים ניכרת בכל יצירותיו. מאייר ממותג כמותו ראוי בהחלט להציג את משנתו הציורית בפני קהלים רחבים הרוצים להציץ אל העולם המרתק של האיור והציור.

הסוג השני - ספרים כתובים בידי מקצוענים ומיועדים למקצוענים. הם רציניים ועמוקים, אבל כתובים בלשון יבשה ומעניינים את בעלי המקצוע בלבד.

הספר שבידכם משלב את שני הסוגים גם יחד; הוא מכיל בין דפיו מידע מקצועי ובכל זאת הוא מיועד לקהל הרחב. התעניינות הציבור בכך דומה ליציאתם של תלמידים לסיור במפעלי חלב, בבתי חרושת לממתקים ובחוות חקלאיות, למרות שאינם מתכוננים לייצר בבית יוגורט ושוקולד או לגדל פרה... מה שמעניין אותם הוא לחוות את תהליך הייצור של מוצרים בהם הם פוגשים יום-יום.

כל המעוניינים לצפות בתהליך המרתק של יצירת איורים, מוזמנים פשוט... לפתוח את הספר.

1 3270000104 6
דאנאקוד 1327-104

עיצוב עטיפה: נדי פולק ואביעד בן סימון

